

РЕШЕНИЕ

№ 7607

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3280** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ГЕТС ТРАНС“ ООД, чрез адв. А. С. срещу Решение № 5298/27.12.2022 година постановено по административно наказателно дело № 20221110210912 / 2022 г. по описа на СРС, 9 – ти състав, с което е потвърден Електронен фиш № [ЕГН] издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на „ГЕТС ТРАНС“ ООД на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП за незаплатена такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановения съдебен акт, поради съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Обосновава се, че съдът не е обсъдил в цялост и поотделно всички събрани в първоинстанционното съдебно производство доказателства, като не е посочил на кои от доказателствата трябва да се е кредитира доверие и защо, като по този начин е извел немотивирани и необосновани изводи, на базата на които е постановил атакуваното съдебно решение. Счита, че както в ЕФ така и в хода на съдебно производство пред СРС АНО не е успял да докаже кое е мястото на

извършеното нарушение, за което е ангажирана административно наказателната отговорност. Излага доводи, че така посочено мястото на извършване на нарушението се явява неясно, неточно и неправилно. В жалбата се развиват съображения, че не са предоставени никакви доказателства за изправността, както на техническото средство, с което е засечено нарушението, така и на електронната система към която се подават, респективно се генерират данни. Твърди, че АНО не е провел пълно обследване на всички факти и обстоятелства по случая, не е събрал доказателства, от които да бъде установено по безспорен начин извършеното нарушение. Обосновава се, че фактите по настоящето дело, следва да се разглеждат като идентични с тези по дела С-497/15 и С-498/15/, както и че предвиденото в този фиксиран размер наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62, поради нарушение на изискването за пропорционалност. Твърди, че за вмененото нарушение по чл. 179 ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен ЕФ. В условията на евентуалност се обосновава маловажност на случая. Претендира разноси.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“ чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на разноските.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XV – ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

С оспореното решение СРС е отхвърлил жалбата срещу Електронен фиш № [ЕГН] издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на „ГЕТС ТРАНС“ ООД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 29.06.2021 г. в 09:19 часа е установено с устройство № 10181 и с отделен № С. нарушение с ППС влекач „Д. ХВ 105.460“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 18 000, брой оси 2, екологична категория Евро 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000 в [община], за движение по път А 6 км 50+427 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е била платена изцяло дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП), доколкото посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

За нарушението е съставен електронен фиш № [ЕГН] издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал.

36 от ЗДвП, на „ГЕТС ТРАНС“ ООД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

От правна страна е направен анализ на чл. 179, ал. 36 от ЗДвП, който предвижда налагане на имуществена санкция в размер на 2500.00 лева, както и на разпоредбата на чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП. Изложени са мотиви, че ЕФ съдържа всички необходими реквизити, както и че е спазена процедурата по издаването му, че наложеното наказание е в законоустановения размер. Приел е, че случаят не е маловажен. По подробно изложени съображения районният съд е потвърдил обжалвания ЕФ.

Решението е неправилно като краен резултат по следните съображения:

С Решение на съда от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. СЕС е приел, че чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможност за освобождаване от административнонаказателната отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер.

От посоченото следва, че санкционната разпоредба на чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 36 от ЗДвП, предвиждаща административно наказание "Имуществена санкция" в абсолютен размер от 2500 лева, противоречи на съдържащото се в чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури изискване за съразмерност на предвидените наказания, доколкото от страна на законодателя не е оставена възможност наказанието да бъде индивидуализирано, в частност като се отчитат характерът и тежестта на нарушението и всички други обстоятелства, които имат отношение към обществената опасност на деянието - напр. категорията на управляваното ППС, изминатото разстояние, за което не е заплатена тол такса и други подобни. Не е възможно тази разпоредба да бъде тълкувана по начин, който да гарантира съответствие с принципа за съразмерност на наказанията, установен в чл. 9а от Директивата, доколкото както вече се посочи наказанието е определено в абсолютен размер и съдът няма правомощие да определя наказание извън предвидения в закона размер. При тези обстоятелства съдът приема, че единственият възможен изход е санкционната норма да остане без приложение, което следва да има за последица отмяна на електронния фиш.

При съобразяване със задължителното тълкуване на съюзното законодателство, дадено с Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за съразмерност на наказанията, въведен с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, поради обстоятелството, че наложеното наказание е предварително определено в абсолютен размер без да е оставена възможност за неговата индивидуализация.

По тези съображения следва да се приеме, че решението на СРС е неправилно и

следва да бъде отменено и респ. следва да се отмени процесният електронен фиш, без да бъдат коментирани другите наведени в касационната жалба доводи.

Претенцията за разноски на жалбоподателя е основателна. При съответно прилагане на чл. 143, ал. 1 от АПК, към който препраща чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, когато съдът отмени оспорения електронен фиш, възнаграждението за един адвокат се възстановява от бюджета от органа, издал електронния фиш. По делото е доказано, че жалбоподателят е бил представляван от адвокат, като съгласно списъка и приложените доказателства претендираните разноски за адвокатски хонорар общо в размер на 900 лева са действително направени (300 лева по анд № 10912/ 2022 г. на СРС и 600 лв. по канд № 3280/23 г. на АССГ).

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5298 от 27.12.2022 г. постановено по административно наказателно дело № 20221110210912 / 2022 г. по описа на СРС, 9 – ти състав, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН] издаден от Агенция „Пътна инфраструктура” към МРРБ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на „Гетс Транс“ ЕООД е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура” към МРРБ да заплати на „ГЕТС ТРАНС“ ООД сумата от 900 лева разноски по делото за адвокатски хонорар (300 лева по анд № 10912/ 2022 г. на СРС и 600 лв. по канд № 3280/23 г. на АССГ).

Решението е окончателно.